

DET SOCIALA KLIMATET I ROSENGÅRDEN (INNEHÅLLER ÄVEN MOBBNINGSPÅN)

PLAN FÖR FÖREBYGGANDET AV OCH INGRIPANDET VID MOBBNING

Rosengårdens målsättning, vad gäller det sociala klimatet, är att förebygga mobbning och att det inte ska förekomma i vår barnträdgård. Om en sådan upptäcks ska den genast åtgärdas. Vi arbetar aktivt på att barnträdgården ska ha en positiv social stämning där man tar hand om varandra och är tolerant mot olikheter. Därför arbetar man på att förstärka barnens självkänsla och empatiförmåga. Rosengården ska vara en trygg barnträdgård där man trivs och respekterar varandra, där alla barn och pedagoger kan känna sig väl till mods och där man tar itu med sociala svårigheter och kan känna att man får hjälp.

Pedagogens roll

Pedagogerna har ansvar för den sociala stämningen i respektive barngrupp. Det här innebär att pedagogen har ansvar för att ta itu med sociala svårigheter i sin barngrupp, t.ex. genom samtal med barnen. Hen ber vid behov om hjälp av kurator och barnavårdsteamet.

Rosengården har **en plan för förebyggandet av och ingripandet vid mobbning.**

Plan för förebyggande åtgärder

Barnträdgårdens gemensamma trivselregler

- Ingen behöver vara ensam och utesluten ur lekar, i barnträdgården har alla som vill rätt att vara med
- Om man gör något dumt mot någon ska man be om förlåtelse. Vi arbetar aktivt på att reda ut sådana situationer genast när de upptäcks. Pedagoger underrättas och deltar vid behov av vidare åtgärder
- Alla har rätt att bli hörda, i enrum om så behövs
- Pedagogerna samtalar med barn som knuffas, retas eller motsvarande.
- Pedagogens hållning och bemötande av medmänniskor påverkar barnet. Barnet härmar pedagogen och pedagogen strävar till att vara en bra förebild
- Vi försöker upprätthålla en vänlig och uppmuntrande atmosfär
- Vi umgås med varandra vänligt och respektfullt

Sagor och berättelser

Sagorna som berättas för barn under skolåldern ska framkalla glädje; det bästa ett litet barn kan få av sin omgivning och människorna i den är en känsla av trygghet. Barnet får då uppleva att världen är god. Detta utsträcker sig också till sagornas värld där det inte ska finnas höjda pekfingrar och där varje slut bör vara lyckligt. Ändå har sagorna en moralisk aspekt, för godhet, medkänsla och omtanke om andra belönas alltid till sist. Gränsen mellan det goda och det onda inte mellan människor, utan genom varje människohjärta. Den vuxna kan bearbeta dessa saker genom sitt tänkande, men barnens uppgift och rättighet är att ta emot dessa visdomar genom sagobilder.

Sagorna är således i högsta grad verktyg för uppväckandet av det mänskliga i oss. Barnet behöver inte analysera eller förstå sagornas budskap medvetet, utan det är frågan om undermedvetna bilder – själslig näring – som blir vägkost för hela livet. Genom sagorna överförs de etiska principerna till barnet på ett sätt som barnet är mottagligt för. Vidare är det möjligt att genom sagor sträva till att väcka empati hos barnet ifall det verkar som om det inte skulle bry sig om andras känslor. Empati lär man sig i växelverkan med andra, men den kan också väckas genom sagor.

Utvecklingssamtal hålls mellan föräldrar och pedagoger. Kuratorn deltar vid behov. Ett frågeformulär finns som bas för samtalet.

Pedagogen väljer vid behov grupper och par vid exempelvis små utfärder och dylikt

Kuratorn arbetar vid behov med mindre grupper i barnträdgården.

Rosengårdens mobbningsplan

Definition av mobbning

När en eller flera personer upprepade gånger utsätter en eller flera individer för medvetet destruktiva handlingar och/eller uteslutning.

Exempel på mobbning

Verbal mobbning: Viska, sprida rykten, retas, trakassera, håna, härma, hota, anmärka på utseende och/eller kläder, kommentera allt den utsatta gör eller säger, fnittra, hånskratta,

Fysisk mobbning: Slag, sparkar, krokben, knuffar eller motsvarande handlingar.

Mobbning kan vara osynlig för vuxna. Dessutom berättar mobbningsoffret inte gärna om mobbningen p.g.a. skamkänslor och rädsla för hämnd. När man utreder och tar itu med mobbning måste man ta hänsyn till offret och arbeta så diskret som möjligt.

Direkta och indirekta metoder

Till de direkta metoderna kan räknas alla de sätt på vilka pedagogerna ingriper i en situation i vilken ett barn blir kränkt av ett annat barn. De direkta metoderna har gemensamt att pedagogen konfronterar barnen och på olika sätt förklarar eller visar på att man inte kan göra så mot någon annan. Om situationen gått så långt att ett barn blir kränkt är det förstas nödvändigt att ingripa, men huvudvikten ska läggas på att förebygga mobbning.

Om pedagogen inte ingriper i en situation där ett barn avvisar ett annat, ger nämligen pedagogen sitt tysta medhåll till gärningen. Då ett ingripande sker är det ändå alltid med andemeningen ”Jag tycker om dig, men inte det du gör”. Att utesluta ett barn som kränker ett annat barn genom att sätta det på utvisning (t.ex. att sitta på en bänk) åstadkommer bara opposition och ensamhetskänslor hos barnet. Vidare visar pedagogen med sin handling att det är berättigat att avvisa någon och utesluta denna ur gemenskapen. För att kunna undvika att stämpla barnen är det nödvändigt att komma bort från tänkandet att offret behöver hjälp och förövaren ska få ett straff.

Till de indirekta metoderna kan räknas alla de sätt på vilka pedagogen minimerar kränkningar barn emellan som faller utanför att eliminera eller använda sig av direkta metoder. Gemensamt för dessa metoder är att pedagogerna skapar situationer som för barnen är lätta att delta i eftersom de är roliga, stämningsfulla eller eventuellt spännande och som dessutom inte innehåller valmöjligheter. Pedagogerna skapar något som når fram till barnen och helt sveper dem med i sitt flöde. I detta gemensamma flöde kommer barnen närmare varandra genom känslan av delaktighet.

Nedan några exempel på indirekta metoder:

- Arbete (skotta snö, kratta, städningsdag, tillreda mat o.s.v.)
- Gemensamma festligheter och förberedelser inför dem
- Att minimera valsituationer (t.ex. pedagogerna väljer paren då det är tid att forma en parkö)

- Bordsplacering (ett tåg av barn som tuffar iväg mot de nya sittplatserna vid matbordet)
- Ordning av små lekgrupper för att låta barn som sällan leker tillsammans bekanta sig med varandra
- Sagor
- Pedagogernas självfostran och fortbildning

A. Då mobbning av något barn upptäcks i barnträdgården går man i huvudsak tillväga på följande sätt:

1. Pedagogen och barnavårdsteamet/kuratoren informeras så fort som möjligt
2. En pedagog och/eller barnavårdsteamet samt vid behov kuratorn utreder vad som egentligen skett.
3. En pedagog eller medlem ur barnavårdsteamet samtalar enskilt med dem som mobbar. Samtalet sker utan förvarning, och syftet med detta är att få mobbarna att erkänna och inse att de gjort fel, samt låta dem förstå att detta inte får upprepas.
4. Ett uppföljningssamtal hålls med samma vuxna inom en utsatt tid, förslagsvis en till två veckor.
5. Om mobbningen inte upphör går man vidare till åtgärd B.
6. Föräldrarna informeras efter uppföljningssamtalet om vad som skett.

B. Föräldrar och barn informeras om vilka åtgärder som följer om mobbningen inte upphör. Ett uppföljningssamtal hålls med samma personer om en-två veckor.

C. En barnskyddsanmälan görs till barnets hemkommun och kollegiet beslutar om eventuella andra åtgärder.

VAD KAN FÖRÄLDRARNA GÖRA?

- Det är viktigt att föräldrarna talar förtroligt med sina barn om hur deras dag på barnträdgården varit. Föräldrar SKA kontakta pedagogen om man misstänker mobbning! Man behöver inte vara rädd att man är en besvärlig förälder eller att barnet blir ännu mer utsatt. Pedagogerna och barnavårdsteamet försöker så diskret som möjligt utreda om mobbning förekommer.

- Försök att vara lugna även om ni får höra att ert barn mobbar eller blir mobbat. Vi rekommenderar inte att ni kontaktar mobbarnas eller mobbningsoffrets föräldrar. Låt barnträdgården sköta den kontakten. Det kan lätt bli missförstånd föräldrar emellan, eftersom mobbning väcker mycket starka känslor.
- Visa att ni accepterar barnets känslor om ni får veta att ert barn blir mobbat. Uppmuntra ert barn att berätta vad som hänt. Kontakta barnträdgården även om barnet protesterar. Förklara att det är bäst att göra så.
- Stöd barnet att våga stå på sig och våga ta kontakt med andra barn. Fundera tillsammans konkret på hur man kan ta kontakt med andra barn och vad man kan säga.
- Om ni får veta att ert barn mobbar andra, gör klart för barnet att ni inte accepterar mobbningen. Ge klara och enkla budskap – mobbningen måste genast upphöra.
- Se till att mobbningen upphör – att söka orsaker och syndabockar leder ingen vart. Däremot kan preventiva åtgärder vidtas. Det är lösningarna som gäller.
- Ha tålamod! Ge inte upp!